

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (wielka izba)

z dnia 15 października 2014 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Zwrot podatków pobranych przez państwo członkowskie z naruszeniem prawa Unii

W sprawie C-331/13

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia) postanowieniem z dnia 30 maja 2013 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 18 czerwca 2013 r., w postępowaniu:

Ilie Nicolae Nicula

przeciwko

Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu,

Administrația Fondului pentru Mediu,

TRYBUNAŁ (wielka izba),

w składzie: V. Skouris, Prezes, K. Lenaerts, wiceprezes, M. Ilešič (sprawozdawca), L. Bay Larsen, A. Ó Caoimh, C. Vajda i S. Rodin, prezesi izb, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits, E. Jarašiūnas, C.G. Fernlund i J.L. da Cruz Vilaça, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Wathelet,

sekretarz: L. Carrasco Marco, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 25 marca 2014 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu I.N. Niculi przez adwokata D. Târșie,
- w imieniu rządu rumuńskiego przez R. Radu, V. Angelescu oraz A.L. Crișan, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez R. Lyala oraz G.D. Bălana, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 15 maja 2014 r.,

* Język postępowania: rumuński.

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 6 TUE i art. 110 TFUE, art. 17, 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz zasady pewności prawa i zasady zakazu reformatio in peius.
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy I.N. Niculă a Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu (organem administracji ds. finansów publicznych gminy Sybin) i Administrația Fondului pentru Mediu (organem administracji funduszu ochrony środowiska naturalnego) w przedmiocie odmowy uwzględnienia przez te organy złożonego przez I.N. Niculă wniosku o zwrot podatku od zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy samochodowe (zwanego dalej „podatkiem od zanieczyszczeń”) pobranego z naruszeniem prawa Unii.

Ramy prawne

- 3 Na mocy Ordonanță de Urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule (nadzwyczajnego rządowego dekretu nr 50/2008 ustanawiającego podatek od zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy samochodowe, zwanego dalej „OUG 50/2008”) z dnia 21 kwietnia 2008 r. (*Monitorul Oficial al României*, część I, nr 327 z dnia 25 kwietnia 2008 r.), który wszedł w życie w dniu 1 lipca 2008 r., wprowadzono podatek od zanieczyszczeń w odniesieniu do pojazdów kategorii M1–M3 i N1–N3. Zobowiązanie do zapłaty tego podatku powstawało między innymi wraz z pierwszą rejestracją pojazdu samochodowego w Rumunii.
- 4 OUG nr 50/2008 był wielokrotnie zmieniany, zanim został uchylony przez Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule (ustawę nr 9/2012 w sprawie podatku od zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy samochodowe, zwaną dalej „ustawą nr 9/2012”) z dnia 6 stycznia 2012 r. (*Monitorul Oficial al României*, część I, nr 17 z dnia 10 stycznia 2012 r.), która weszła w życie w dniu 13 stycznia 2012 r.
- 5 Na mocy art. 4 ustawy nr 9/2012 obowiązek zapłaty podatku od zanieczyszczeń wyemitowanych przez pojazdy samochodowe powstawał nie tylko w chwili zarejestrowania po raz pierwszy pojazdu w Rumunii, lecz również w pewnych okolicznościach w chwili pierwszego przeniesienia własności używanego pojazdu.
- 6 Jednakże wskutek Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 1/2012 pentru suspendarea aplicării unor dispoziții ale Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și pentru restituirea taxei achitate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. 2 din lege (nadzwyczajnego rządowego dekretu nr 1/2012 dotyczącego zawieszenia obowiązywania określonych przepisów ustawy nr 9/2012 w sprawie podatku od zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy samochodowe oraz w sprawie zwrotu podatku zgodnie z przepisami art. 4 ust. 2 tej ustawy) z dnia 30 stycznia 2012 r. (*Monitorul Oficial al României*, część I, nr 79 z dnia 31 stycznia 2012 r.), który wszedł w życie w dniu 31 stycznia 2012 r., do dnia 1 stycznia 2013 r. zawieszono stosowanie podatku od zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy samochodowe przy pierwszym przeniesieniu prawa własności używanego pojazdu w Rumunii.
- 7 Ordonanța de urgență nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule (nadzwyczajny dekret nr 9/2013 o ustanowieniu opłaty środowiskowej od pojazdów silnikowych, zwany dalej „OUG nr 9/2013”) z dnia 19 lutego 2013 r. (*Monitorul Oficial al României*, część I, nr 119 z dnia 4 marca 2013 r.), uchylający ustawę nr 9/2012, wszedł w życie w dniu 15 marca 2013 r.

8 Zgodnie z art. 4 OUG nr 9/2013:

„Opłata [środowiskowa od pojazdów silnikowych (zwana dalej »opłatą środowiskową«)] uiszczana jest jednokrotnie w następujących wypadkach:

- a) z chwilą wpisu do rejestru właściwego organu nabycia prawa własności pojazdu silnikowego przez pierwszego właściciela w Rumunii oraz wydania świadectwa rejestracji i numeru rejestracyjnego;
- b) z chwilą ponownego wprowadzenia pojazdu silnikowego do krajowego parku pojazdów, w przypadku gdy w chwili jego wycofania z krajowego parku pojazdów właścicielowi zwrócona została reszta [opłaty środowiskowej] [...];
- c) z chwilą przeniesienia prawa własności używanego pojazdu silnikowego, za który nie uiszczono specjalnego podatku od pojazdów szczególnych i pojazdów silnikowych, [podatku od zanieczyszczeń] i podatku od zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy samochodowe, zgodnie z przepisami obowiązującymi w chwili jego rejestracji;
- d) z chwilą przeniesienia prawa własności używanego pojazdu silnikowego, w odniesieniu do którego sąd nakazał zwrot podatku lub zarejestrowanie go bez uiszczania specjalnego podatku od pojazdów szczególnych i pojazdów silnikowych, [podatku od zanieczyszczeń] lub podatku od zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy samochodowe”.

9 Artykuł 12 ust. 1 i 2 OUG nr 9/2013 stanowi:

„1) W wypadku gdy uiszczono kwotę specjalnego podatku od pojazdów szczególnych i pojazdów silnikowych, [podatku od zanieczyszczeń] lub podatku od zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy samochodowe wyższą od kwoty opłaty wynikającej ze stosowania niniejszych przepisów o opłacie środowiskowej, obliczanej w [lejach rumuńskich (RON)] według kursu wymiany obowiązującego w dniu rejestracji lub przeniesienia prawa własności używanego pojazdu silnikowego, kwota stanowiąca różnicę może być zwrócona wyłącznie podmiotowi zobowiązanemu do zapłaty, zgodnie z procedurą przewidzianą w zasadach stosowania niniejszego dekretu nadzwyczajnego. Różnicę podlegającą zwrotowi oblicza się zgodnie ze wzorem przewidzianym w niniejszym dekrete nadzwyczajnym, z wykorzystaniem zmiennych uwzględnianych w chwili rejestracji lub przeniesienia prawa własności używanego pojazdu silnikowego.

2) Kwota różnicy pomiędzy z jednej strony sumą uiszczoną przez podatnika tytułem specjalnego podatku od pojazdów szczególnych i pojazdów silnikowych, [podatku od zanieczyszczeń] lub podatku od zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy samochodowe, a z drugiej strony sumą wynikającą ze stosowania [opłaty środowiskowej] podlega zwrotowi w terminie przewidzianym w Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală [(dekrecie rządowym nr 92 w sprawie ordynacji podatkowej) z dnia 24 grudnia 2003 r. (*Monitorul Oficial al României*, część I, nr 941 z dnia 29 grudnia 2003 r.)], ponownie opublikowanym, w brzmieniu następnie zmienionym i uzupełnionym, zgodnie z procedurą przewidzianą w zasadach stosowania niniejszego dekretu nadzwyczajnego”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

10 W 2009 r. obywatel rumuński I.N. Nicula, mający miejsce zamieszkania w Rumunii, nabył używany pojazd silnikowy zarejestrowany po raz pierwszy w Niemczech. W celu zarejestrowania tego pojazdu w Rumunii skarżący musiał zapłacić zgodnie z art. 4 OUG nr 50/2008 kwotę 5 153 RON tytułem podatku od zanieczyszczeń.

- 11 W wyroku z dnia 3 maja 2012 r. Tribunalul Sibiu (sąd w Sybinie) uwzględnił skargę I.N. Niculi przeciwko Agenția Fondului pentru Mediu, będącemu beneficjentem podatku od zanieczyszczeń, i nakazał zwrot tego podatku przez tenże organ administracji, ponieważ został on ustanowiony z naruszeniem art. 110 TFUE w świetle wykładni tego postanowienia dokonanej przez Trybunał w wyroku Tatu (C-402/09, EU:C:2011:219). Tribunalul Sibiu oddalił jednak skargę w zakresie, w jakim była ona skierowana również przeciwko Administrația Finanțelor Publice Sibiu, czyli podmiotowi, który dokonał poboru podatku.
- 12 W następstwie apelacji wniesionej od wspomnianego wyroku do Curtea de Apel Alba-Iulia (sądu apelacyjnego w Alba-Iulia) sąd ten orzekł w dniu 25 stycznia 2013 r., że zaskarżony wyrok podlega kasacji i przekazał sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, wskazując dla celów wydania nowego orzeczenia, że w sporach tego rodzaju bierna legitymacja procesowa w zakresie zwrotu podatku pobranego z naruszeniem prawa Unii przysługuje nie tylko podmiotowi będącemu beneficjentem podatku, lecz również podmiotowi, który dokonał jego poboru.
- 13 OUG nr 9/2013 wszedł w życie w dniu 15 marca 2013 r., a więc po ponownym wpisaniu sprawy do rejestru Tribunalul Sibiu. Sąd ten twierdzi, że zgodnie z tym aktem prawnym wcześniej zapłacony podatek od zanieczyszczeń może być zwrócony wyłącznie w wypadku, gdy jego kwota przewyższa kwotę opłaty środowiskowej, przy czym zwrot jest możliwy jedynie w wyliczonych przypadkach i ograniczony do takiej różnicy.
- 14 Konkretnie w sytuacji I.N. Niculi kwota opłaty środowiskowej obliczona zgodnie z OUG nr 9/2013 za omawiany pojazd wynosi 8 126,44 RON, podczas gdy kwota wcześniej zapłaconego podatku od zanieczyszczeń wynosi 5 153 RON. Według Tribunalul Sibiu skarżący w postępowaniu głównym mylnie twierdzi, że równowartość opłaty środowiskowej za jego pojazd wynosi jedynie 3 779,74 RON, albowiem zgodnie z art. 12 akapit pierwszy zdanie drugie OUG nr 9/2013 obliczenia różnicy podlegającej zwrotowi dokonuje się według wzoru obliczania przewidzianego w tym dekreście, z wykorzystaniem zmiennych uwzględnianych w chwili rejestracji pojazdu w Rumunii, nie zaś na podstawie bieżących zmiennych.
- 15 W ten sposób, według rzeczonego sądu, na mocy OUG nr 9/2013 I.N. Nicula nie ma prawa do odzyskania podatku od zanieczyszczeń i związanych z nim odsetek, ponieważ odpowiednia kwota podlega zatrzymaniu przez organy podatkowe i organy ochrony środowiska tytułem opłaty środowiskowej, ze względu na jej wartość, która to wartość przewyższa wartość podatku od zanieczyszczeń zapłaconego w chwili rejestrowania samochodu.
- 16 W tych okolicznościach Tribunalul Sibiu postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy wykładni art. 6 [TUE], art. 17, 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 110 TFUE, a także zasady pewności prawa i zasady zakazu reformatio in peius, które obydwie są usankcjonowane w prawie [Unii] oraz w orzecznictwie Trybunału [...] [wyroki: Belbouab, 10/78, EU:C:1978:181; Belgocodex, C-381/97, EU:C:1998:589] można dokonywać w ten sposób, iż rzeczone postanowienia i zasady stoją na przeszkodzie aktowi normatywnemu takiemu jak [OUG nr 9/2013]?”.
- 17 Rząd rumuński zażądał na mocy art. 16 akapit trzeci statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, aby Trybunał rozpoznał sprawę w składzie wielkiej izby.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

W przedmiocie dopuszczalności wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 18 Rząd rumuński uważa, że niniejszy wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest niedopuszczalny. W tym względzie rząd ten twierdzi, po pierwsze, iż przepis prawa krajowego rozważany przez sąd odsyłający, a mianowicie art. 12 OUG nr 9/2013, reguluje administracyjną i pozasądową procedurę zwrotu podatków, z uwagi na co uregulowanie to nie nakłada ograniczeń w zakresie interpretacji na sądy rozpatrujące wnioski o zwrot podatku pobranego z naruszeniem prawa Unii, takie jak będący przedmiotem postępowania głównego. W konsekwencji sąd odsyłający niesłusznie uważa, że rzeczony przepis uniemożliwia mu nakazanie zwrotu całej sumy zapłaconej przez I.N. Niculę tytułem podatku od zanieczyszczeń.
- 19 Po drugie, rząd rumuński podnosi, że OUG nr 9/2013 nie ma w żadnym razie zastosowania w sporze w postępowaniu głównym, albowiem dekret ten nie obowiązywał w dniu, w którym I.N. Nicula zapłacił podatek od zanieczyszczeń.
- 20 Z powyższych względów rząd rumuński uważa, że odpowiedź na pytanie zadane przez sąd odsyłający nie jest przydatna w celu rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym i że w konsekwencji wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym należy odrzucić jako niedopuszczalny.
- 21 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w ramach postępowania, o którym mowa w art. 267 TFUE, wyłącznie do sądu krajowego, przed którym toczy się spór i który musi wobec tego przyjąć na siebie odpowiedzialność za wydane orzeczenie, należy ocena, w świetle konkretnych okoliczności sprawy, czy orzeczenie prejudycjalne jest niezbędne do wydania przez niego wyroku, jak i czy pytania skierowane do Trybunału są istotne. W związku z tym jeśli zadane pytania dotyczą wykładni prawa Unii, Trybunał jest co do zasady zobowiązany do wydania orzeczenia (zob. w tym względzie wyroki *Gouvernement de la Communauté française et gouvernement wallon*, C-212/06, EU:C:2008:178, pkt 28; *Zurita García i Choque Cabrera*, C-261/08 i C-348/08, EU:C:2009:648, pkt 34; a także *Filipiak*, C-314/08, EU:C:2009:719, pkt 40).
- 22 Jednakże Trybunał orzekł również, że w szczególnych okolicznościach to do Trybunału, w celu zweryfikowania jego własnej kompetencji, należy zbadać okoliczności, w jakich sąd krajowy kieruje do niego wniosek (zob. podobnie wyrok *Filipiak*, EU:C:2009:719, pkt 41 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 23 Należy zaznaczyć w tym względzie, że odmowa udzielenia odpowiedzi na pytanie prejudycjalne postawione przez sąd krajowy jest możliwa jedynie wtedy, gdy żądana wykładnia prawa Unii w sposób oczywisty nie ma żadnego związku ze stanem faktycznym lub przedmiotem sporu toczącego się przed sądem krajowym, gdy problem ma charakter hipotetyczny lub też gdy Trybunał nie dysponuje informacjami w zakresie stanu faktycznego lub prawnego niezbędnymi do udzielenia przydatnej odpowiedzi na pytania, które zostały mu postawione (wyrok *Zurita García i Choque Cabrera*, EU:C:2009:648, pkt 35).
- 24 W niniejszej sprawie Trybunał, zgodnie z art. 101 § 1 swego regulaminu postępowania, zwrócił się do sądu odsyłającego o udzielenie wyjaśnień, czy ze względu na charakter toczącego się przed nim postępowania art. 12 OUG nr 9/2013 ma zastosowanie w sporze w postępowaniu głównym. Sąd ten w swej odpowiedzi złożonej w sekretariacie Trybunału w dniu 13 marca 2014 r. potwierdził, że wspomniany artykuł stanowi przepis prawa materialnego mający zastosowanie w sporze w postępowaniu głównym dla celów ponownego rozpatrzenia sprawy, która została mu przekazana. Według rzeczonoego sądu art. 12 ust. 1 ma jednoznaczne brzmienie i ogranicza zwrot podatków zapłaconych przed ustanowieniem opłaty środowiskowej do sytuacji, w której przewyższają one kwotę też opłaty ustanowionej w OUG nr 9/2013.

25 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że udzielenie przez Trybunał odpowiedzi na pytanie sądu odsyłającego dotyczące interpretacji przepisów krajowych rozpatrywanych w postępowaniu głównym jest potrzebne temu sądowi w celu rozstrzygnięcia w przedmiocie ich zgodności z prawem Unii, z uwagi na co należy odrzucić argumentację rządu rumuńskiego odnoszącą się do powoływanej niedopuszczalności wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym i w konsekwencji udzielić odpowiedzi na wniosek.

Co do istoty

26 Poprzez swe pytanie prejudycjalne sąd odsyłający stara się w istocie ustalić, czy prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie systemowi zwrotu podatku pobranego z naruszeniem prawa Unii takiemu jak system rozpatrywany w postępowaniu głównym.

27 Z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że prawo uzyskania zwrotu podatków pobranych w państwie członkowskim z naruszeniem przepisów prawa Unii jest konsekwencją i dopełnieniem praw przyznanych podmiotom prawa przez przepisy prawa Unii zakazujące takich podatków, zgodnie z interpretacją Trybunału. Państwo członkowskie ma więc co do zasady obowiązek zwrócić podatki pobrane z naruszeniem prawa Unii (wyroki: Littlewoods Retail i in., C-591/10, EU:C:2012:478, pkt 24; a także Irimie, C-565/11, EU:C:2013:250, pkt 20).

28 Ponadto Trybunał orzekł, iż w przypadku gdy państwo członkowskie pobrało podatki z naruszeniem przepisów prawa Unii, podmiotom prawa przysługuje uprawnienie do zwrotu nie tylko nienależnie pobranego podatku, lecz także kwot zapłaconych na rzecz tego państwa lub zatrzymanych przez to państwo w bezpośrednim związku z tym podatkiem (zob. podobnie wyroki: Littlewoods Retail i in., EU:C:2012:478, pkt 25; a także Irimie, EU:C:2013:250, pkt 21).

29 Zasada ciężącego na państwach członkowskich obowiązku zwrotu wraz z odsetkami kwot podatków pobranych z naruszeniem prawa Unii wynika z tego właśnie prawa (wyroki: Littlewoods Retail i in., EU:C:2012:478, pkt 26; a także Irimie, EU:C:2013:250, pkt 22).

30 W niniejszej sprawie należy zaznaczyć na wstępie, że z postanowienia odsyłającego nie wynika jasno, na podstawie której wersji OUG na I.N. Niculę nałożono podatek od zanieczyszczeń w dniu zarejestrowania jego pojazdu w Rumunii. Niemniej jednak Trybunał orzekł już, że art. 110 TFUE stoi na przeszkodzie podatkowi takiemu jak podatek od zanieczyszczeń ustanowiony przez OUG nr 50/2008 zarówno w pierwotnej wersji tego dekretu, jak i w jego wersjach zmienionych (zob. podobnie wyroki: Tatu, EU:C:2011:219, pkt 58, 61; a także Nisipeanu, C-263/10, EU:C:2011:466, pkt 27, 29).

31 Trybunał stwierdził bowiem, że skutkiem stosowania przepisów OUG nr 50/2008, niezależnie od wersji tego aktu prawnego, jest to, iż przywożone pojazdy używane o znacznym wieku i stopniu zużycia są obłożone podatkiem mogącym zbliżyć się do 30% ich wartości rynkowej, podczas gdy podobne pojazdy sprzedawane na krajowym rynku pojazdów używanych, które to pojazdy stanowią podobne produkty krajowe w rozumieniu art. 110 TFUE, nie są w ogóle obłożone takim ciężarem podatkowym. Trybunał wywiódł z powyższego, że taki środek zniechęca do wprowadzania do obrotu pojazdów używanych nabytych w innych państwach członkowskich, przy czym nabywcy nie są równocześnie zniechęceni do kupowania na rynku krajowym pojazdów używanych mających takie same właściwości i w takim samym stopniu zużytych (zob. podobnie wyroki: Tatu, EU:C:2011:219, pkt 55, 58, 61; a także Nisipeanu, EU:C:2011:466, pkt 26, 27, 29).

32 W następstwie wydania wyroków Tatu (EU:C:2011:219) i Nisipeanu (EU:C:2011:466) Rumunia przyjęła OUG nr 9/2013 wprowadzający nowe obciążenie fiskalne dla pojazdów samochodowych, a mianowicie opłatę środowiskową. Zgodnie z art. 4 tego dekretu obowiązek uiszczenia opłaty środowiskowej powstaje z chwilą pierwszej rejestracji pojazdu silnikowego w Rumunii lub z chwilą ponownego

wprowadzenia pojazdu silnikowego do krajowego parku pojazdów lub wreszcie z chwilą przeniesienia prawa własności używanego pojazdu silnikowego, za który nie uiszczono żadnego z wcześniej obowiązujących podatków lub w odniesieniu do którego sąd nakazał zwrot podatków lub zarejestrowanie bez ich zapłaty.

- 33 Z postanowienia odsyłającego i z odpowiedzi sądu odsyłającego na wniosek Trybunału o udzielenie wyjaśnień wynika, że OUG nr 9/2013 ustanawia również w art. 12 system zwrotu podatku zapłaconego na podstawie między innymi OUG nr 50/2008 lub wersji zmienionych tego dekretu, umożliwiający podmiotom prawa uzyskanie zwrotu wcześniej zapłaconego podatku, jeśli kwota tego podatku przewyższa kwotę opłaty środowiskowej. Sąd ten jest zdania, iż zgodnie z tym przepisem nie ma możliwości zwrócenia I.N. Niculi, po pierwsze, sumy, którą musiał on uiścić tytułem podatku od zanieczyszczeń, i po drugie, związanych z nią odsetek.
- 34 Należy zbadać, czy taki system zwrotu poprzez potrącenie umożliwia podmiotom prawa skuteczne wykonywanie prawa do zwrotu nienależnie zapłaconego podatku, które przysługuje im na mocy prawa Unii.
- 35 W tym względzie, zgodnie z analizą art. 12 ust. 1 OUG nr 9/2013 dokonaną przez sąd odsyłający, z przepisu tego wynika, że jeżeli chodzi o używane pojazdy przywożone z innego państwa członkowskiego podatek od zanieczyszczeń pobrany z naruszeniem prawa Unii jest zwracany podatnikowi tylko w zakresie, w jakim jego kwota przewyższa wymagalną kwotę opłaty środowiskowej obliczaną na podstawie zmiennych uwzględnianych w dniu rejestracji przywiezionego pojazdu w Rumunii.
- 36 Jak zaznaczyła Komisja Europejska, z powyższego wynika, że skutkiem systemu zwrotu takiego jak rozpatrywany w postępowaniu głównym jest w wypadku używanego pojazdu przywiezionego z innego państwa członkowskiego ograniczenie, a wręcz, jak ma to miejsce w postępowaniu głównym, całkowite zniesienie obowiązku zwrotu podatku od zanieczyszczeń pobranego z naruszeniem prawa Unii, co może utrwalić dyskryminację, której istnienie zostało stwierdzone przez Trybunał w wyrokach Tatu (EU:C:2011:219) i Nisipeanu (EU:C:2011:466).
- 37 Ponadto skutkiem rzeczonoego systemu jest zwolnienie organów krajowych z obowiązku uwzględniania odsetek przysługujących podatnikowi za okres pomiędzy nienależnym pobraniem podatku od zanieczyszczeń a jego zwrotem, w wyniku czego system ten nie spełnia wymogu wspomnianego w pkt 29 niniejszego wyroku.
- 38 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że system zwrotu taki jak rozpatrywany w postępowaniu głównym nie umożliwia skutecznego wykonywania prawa do zwrotu podatku pobranego z naruszeniem prawa Unii, które przysługuje podmiotom prawa na jego mocy.
- 39 W świetle powyższego należy stwierdzić, iż prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie systemowi zwrotu podatku pobranego z naruszeniem prawa Unii takiemu jak system rozpatrywany w postępowaniu głównym.

W przedmiocie ograniczenia skutków wyroku Trybunału w czasie

- 40 Rząd rumuński wniósł w swych uwagach na piśmie o ograniczenie skutków wyroku w czasie, na wypadek gdyby Trybunał orzekł, że prawo Unii stoi na przeszkodzie obciążeniu fiskalnemu takiemu jak opłata środowiskowa ustanowiona przez OUG nr 9/2013.

- 41 W tym względzie należy zaznaczyć, że występując o dokonanie wykładni prawa Unii, sąd odsyłający stara się dowiedzieć od Trybunału nie tyle, czy prawo to stoi na przeszkodzie obciążeniu fiskalnemu takiemu jak opłata środowiskowa, co jedynie czy prawo to stoi na przeszkodzie systemowi takiemu jak ustanowiony w OUG nr 9/2013 i przewidującemu zwrot podatku nienależnie pobranego na podstawie OUG nr 50/2008.
- 42 W tych okolicznościach należy wyjaśnić, że podniesione przez rząd rumuński argumenty na rzecz ograniczenia w czasie skutków wyroku Trybunału dotyczą przypadków innych aniżeli przypadek rozpatrywany w postępowaniu głównym, w związku z czym nie należy wypowiadać się w przedmiocie wniosku tego rządu zmierzającego do uzyskania ograniczenia w czasie skutków niniejszego wyroku.

W przedmiocie kosztów

- 43 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (wielka izba) orzeka, co następuje:

Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie systemowi zwrotu podatku pobranego z naruszeniem prawa Unii takiemu jak system rozpatrywany w postępowaniu głównym.

Podpisy